

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De claustro ob Abbatis auaritiam depauperato, & ob receptionem duorum fratrum, scilicet, Date & Dabitur, rursus ditato, cap. 68

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

regnum, quod paratum est electis ante cōstitutionem mundi. In illa die, filius hominis tibi cum ceteris electis tuum enumerabit datum, & tu eius recipies promissum. Quid enim dicet? Esuriui, & dedisti mihi manducare, & cetera, quę ibi sequuntur. Viri tamen perfecti cum Domino iudicabunt. APOLLONIUS: Si tanta bona sequuntur eleēmofynā, vā illis, qui in hoc breui tempore sectantur auaritiā. CAESARIUS: Duo illa verba Domini, scilicet, Date, &, Dabitur vobis, reuocant memoriā meā rem gestam, hīs qui hospitalitatem exercent pro exemplo satis necessariam.

CAPVT LXVIII.

*De, Date
& dabi-
tur vobis*

ABbas quidam, vt puto de ordine nigro, sicut ex relatione cuiusdam Abbatis ordinis nostri didici, hospitalis erat valde, & circa pauperes multum misericors. Et quia in operibus misericordie feruens fuit, tales dispensatores domui suę ordinare studuit, qui non eius feruorem impedirent, sed magis incenderent. Quanto plures hospites suscepit, quanto plus charitatis pauperibus exhibuit, tāto illi & domui eius Dominus amplius benedixit. Post cuius mortem successor eius stimulatus auaritia, pietatis officialibus amotis, & eis quos tenaciores nouerat institutis, ait: Prædecessor meus nimis erat dapsilis & indiscretus, eius officiales nimis prodigi, sic ordinare debemus expensas monasterij atque temperare, vt si fortē seges nostra grandinata fuerit, & tempora cara emerferint, habeamus vnde pauperibus subueniamus. Huiusmodi verbis auaritiā suā pallians, hospitalitatē profus exclusit, & consueta beneficia pauperibus subtraxit. Charitate subtracta, proficere non potuit monasterij substantia: imò in breui ad tantam deuenerunt paupertatem, vt vix haberent quod fratres manducarent. Die quadam vir quidam venerandæ canicie venit ad portarium, quasiuit hospitium, quem ille quidem clanculò & cum timore collegit, atque hospitalitatis officia, pro posse & tempore, illi exhibens, adiecit: Non te scandalizare debet bone vir, quòd tam negligenter te procuro, quia necessitas in causa est aliquando

aliquando vidi talem statum huius monasterij, vt si venisset Episcopus, cum magna charitate & abundantia fuisset susceptus. Respondit ille: Duo fratres expulsi sunt de monasterio isto, nisi illi duo fuerint reuersi, nunquam bonus erit status eius; vnus eorum vocatur Date, & Dabitur vobis alter vocatur, sicque ab oculis eius recessit. APOLLONIVS: Puto aliquam fuisse personam angelicam, per quam Dominus primam fratrum illorum reuocare voluit charitatem. CAESARIVS: Portarius, cum esset laicus, nomina eadem retinuit, Abbatu & fratribus audita recitauit. Resumpta est hospitalitas, & coepit eis mox Dominus benedicere vt prius. APOLLONIVS: Quid sentiendum est de illis, qui hospites colligunt, & eleemosynas tantum faciunt propter gloriam inanem? CAESARIVS: Tales dando sua peccant, & nihil aliud recipiunt, nisi quod quaerunt, scilicet laudem humanam. Alij sua Christo dant tantum propter vitam aeternam, & hos Dominus non deserit in praesenti. Quidam vero propter vtrumque, videlicet vt in praesenti ditiores fiant, & in futuro habeant vitam aeternam. Et istos Dominus saepe duplici mercede remunerat, hic per bona temporalia, in futuro per bona aeterna. Nonnulli vero sunt, qui etiam pauperes sua Christo largiuntur, & dum coeperint ab ipso ditari, tunc ex diabolica tentatione amplius tentati, manum suam retrahunt, egestatem timentes. APOLLONIVS: De hoc dicas exemplum.

CAPVT LXIX.

CAESARIVS.

NON est diu quod femina quaedam, adhuc forte viuens, & in quadam ciuitate manens, in qua Abbates nostri, euntes ad generale capitulum, hospitari solent, plures ex eis lucri sui causa hospitio suscepit. Sentiens sibi illa ad ingressum illorum benedici, scenum illis gratis dedit, deinde pabulum: quanto plus dabat, tato plus habuit. Et cum hospitio suorum meritis & oratione iam diues facta esset, bonisque omnibus abundaret, coepit defectum timere, & dicere intra se: Non potes diu sustinere tantas

P

expen-